

Pieter De Krijger

dinsdag, 19 februari 2008

Even buiten Kandahar zijn meer dan tachtig mensen omgekomen. Een zelfmoordaanslag – de Taliban zijn terug. De NATO als gewapende macht wil daar “vrede” brengen met bombardementen. De lijkzakken keren terug naar Canada, Frankrijk, Nederland, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten. Het wordt tijd dat men de militaire strategie verlaat en het vertrouwen van de mensen tracht te winnen. Door een oorlog kan je dit conflict nooit winnen, want daardoor worden de mensen in Zuid-Afghanistan en in het grensgebied met Pakistan alleen maar geradicaliseerd. En de Taliban … hebben heel veel financiële armslag door de inkomsten uit de Papaversteelt. Onze nieuwe Belgische minister van oorlog, Pieter De Crem stuurt materiaal (waaronder vier F16’s om te bombarderen) en manschappen. Dat alles om zagezegd de solidariteit met de NAVO-partners gestand te doen. België heeft zich met betrekking tot Afghanistan nog nooit geëngageerd om een taak in het kader van een actieve militaire gevechtsmissie op te nemen. Wel was er het engagement tot het bewaken van logistiek rond de luchthaven van Kaboel. Het probleem is dat deze minister van defensie volkomen op Angelsaksische (oorlogs-)lijn zit. Laten we ook niet vergeten dat hij deze missie moet bekostigen met de middelen die in de begroting zijn ingeschreven. Dit betekent dat we op een bepaald moment neen zullen moeten zeggen tegen andere, meer vreedevolle missies omdat de centen op zijn. Vredesmissies waar de kans op een positieve uitkomst veel groter is dan bij de bommen in Afghanistan. Dank je Pieter De Krijger.